

- ΣΟΥΕΤΟ
- 4η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
- ΕΚΛΟΓΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΔΕΚ
- ΤΟ ΚΟΜΜΑ
- ΠΟΦΝΕ

Παιγνίδι με τή φωτιά πάνω σε δυναμίτη

ΤΟ ΣΙΣΜΙΚ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΤΙΣ ΕΡΕΥΝΕΣ

Μέσα σε ατμόσφαιρα πολεμικής έξαρσης το «ΣΙΣΜΙΚ 1» συνεχίζει τις έρευνες για πετρέλαιο στο Αιγαίο. Παρά τις επανειλημμένες προειδοποιήσεις της κυβέρνησης Καραμανλή φαίνεται πως οι Τούρκοι είναι αποφασισμένοι να προχωρήσουν στα σχέδιά τους για έδραϊωση της διεκδίκησης δικαωμάτων στην ύφαλοκρηπίδα του Αιγαίου.

Όπως αναφέραμε και και σε προηγούμενη έκδοση ούτε η Ελλάδα ούτε η Τουρκία μπορούν από μόνες τους να αξιοποιήσουν τα πετρέλαια του Αιγαίου. Τελικά μόνο με την τεχνολογία που διαθέτουν Αμερικανικές εταιρίες μπορούν να τo κάμουν. Η διαμάχη βρίσκεται στο ποιος θα μοιραστεί με τους Αμερικανούς το πετρέλαιο.

Είπαμε ακόμα πως η Αμερική βρίσκεται σε δίλημμα: Θα προτιμούσε να

ση της Ελλάδας στη σφαίρα επιρροής τους. Έτσι η πολιτική των ΗΠΑ αποσκοπεί βασικά στην διατήρηση του θέματος του Αιγαίου ανοικτού με την διατήρηση μιας κάποιας έντασης την οποία προσπαθούν να κρατήσουν σε επίπεδα που μπορούν να ελέγχουν.

Από την πλευρά τους οι κυβερνήσεις της Ελλάδας και της Τουρκίας χρησιμοποιούν αυτή την ένταση για να στρέψουν την προσοχή του λαού μακριά

σε δέν είναι σε θέση να άντεπεξέλθει στο ένδεχομενο του πολέμου.

Όμως η έξαρση του εθνικισμού που προκαλείται με την ένταση είναι παιγνίδι με τή φωτιά πάνω στο δυναμίτη των κοινωνικών προβλημάτων των δυο χωρών. Οι ακροατισμοί στο χείλος του πολέμου μπορεί να οδηγήσουν σε εξελίξεις που ούτε η Αμερική δεν θα μπορεί να ελέγξει.

Σε μια τέτοια περίπτωση

στο Αιγαίο για να δημιουργήσει νέα τετελεσμένα. Ταυτόχρονα αυτή η ίδια ή ένταση γίνεται αντικείμενο εκμετάλλευσης από την δεξιά που προσπαθεί με κάθε τρόπο να προκαλέσει κλίμα πανικού μέσα στο λαό που ελπίζει να της προσφέρει εκλογικά ωφέλη. Όμως ο Κυπριακός λαός στη μεγάλη του πλειοψηφία αντιλαμβάνεται την ουσία της κρίσης στο

Αιγαίο όπως αντιλαμβάνεται και στους κινδύνους που διατρέχει. Έχει ζήσει μέσα από πολλές τέτοιες πολεμικές εξάρσεις και τις έχει πολλές φορές να ξεφεύγουν από τον έλεγχο αυτών που τις προκαλούσαν. Αυτό που χρειάζεται είναι η προετοιμασία για την αντιμετώπισή τους: η δημιουργία μιας παλλαϊκής πολιτοφυλακής.

ΟΙ ΕΝΔΟΚΥΠΡΙΑΚΕΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ ΚΑΙ Ο ΔΥΤΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΟΝ

Οι Αμερικάνοι ιμπεριαλιστές με επικεφαλής το Κίσιγκερ και τα διάφορα πρακτόρεια τους στην Εύρωπη, σε επίσημες ανακοινώσεις και διαβήματα εκφράζουν την βαθειά ανησυχία τους για τη στασιμότητα των ενδοκυπριακών συνομιλιών και συστήνουν πως πρέπει να γίνει κάθε προσπάθεια για την άμεση επανέναρξή τους.

Τέτοια διαβήματα και δηλώσεις έγιναν τον τελευταίο καιρό, από την ΕΟΚ μέσω του Βρετανού Υπατού Αρμοστή στην Κύπρο Σέρ Γκάρντον από τον Χέγερ Κίσιγκερ και την Δυτική Γερμανία.

Από την άλλη πλευρά δλοι αυτοί οι «δυτικοί παράγοντες» αφήνουν να διαφανεί με κάποιο τρόπο ή έντονη επιθυμία τους για συγκρότηση τετραμερούς διάσκεψης για το Κυπριακό και η παρασκηνιακή άσφυκτική τους πίεση για άποδοχή της διζωνικής έμμοσπονδίας με ασθενή κεντρική Κυβέρνηση.

Γιατί όμως τό τόσο ενδιαφέρον των ιμπεριαλιστών (λέγε δυτικό παράγοντα) για την επανέναρξη των συνομιλιών και ή τήση τους ανησυχία για την στασιμότητά τους;

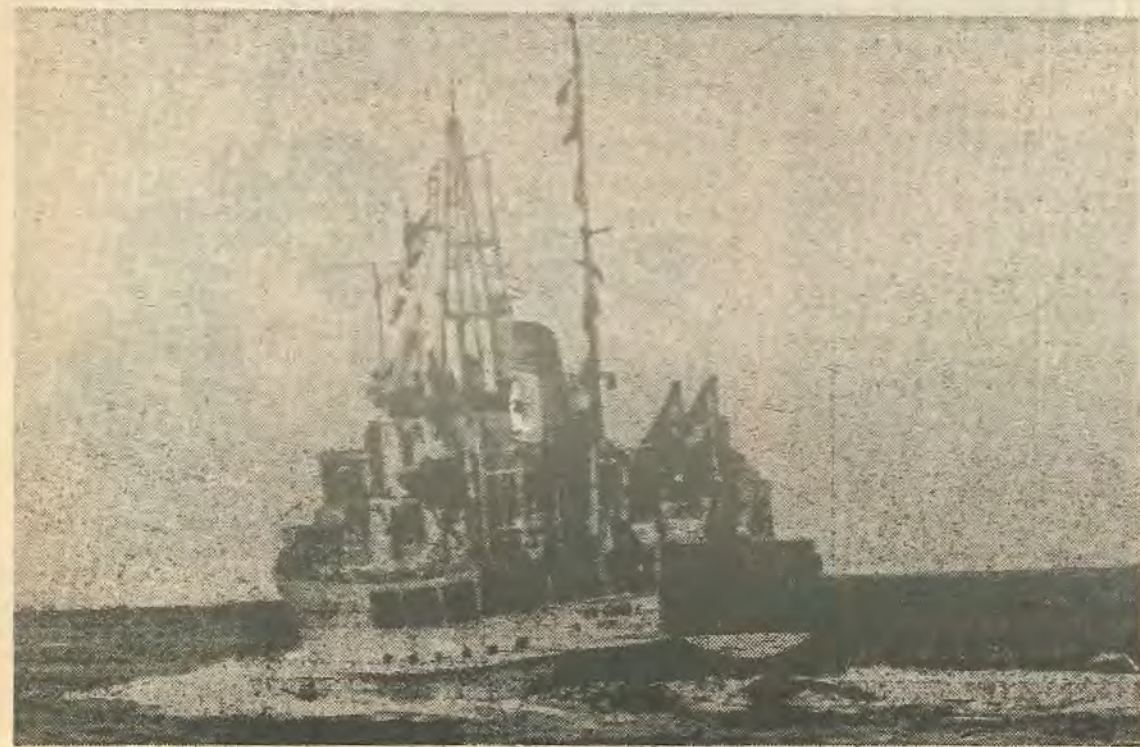
Γίνεται φανερό πως αυτό

που επιδιώκουν είναι να μετατρέψουν τις συνομιλίες σε Αμερικανοστοική σύναξη εξασφαλίζοντας πρώτα την άποδοχή της διζωνικής. Μια τέτοια πορεία δεν είναι καθόλου ανέφικτη δεδομένου ότι ή Κυπριακή Κυβέρνηση εξακολουθεί ακόμα να είναι ευάλωτη σε μεγάλο βαθμό απέναντι στον «δυτικό παράγοντα» προσπαθώντας να τον συγκινήσει με την τακτική των υποχωρήσεων. Η κυβέρνηση ακόμα δεν έχει εξασφαλίσει καμιά διαπραγματευτική δύναμη απέναντι στους έχθρους του λαού μας, πέρα, από τα ψηφίσματα του ΟΗΕ και την συμπαράσταση και αλληλεγγύη των φίλων μας σε επίπεδο πολιτικό - διπλωματικό. Μια αλληλεγγύη που αν δεν ισχυροποιηθεί σε συνδυασμό με τον αγώνα του λαού στο εσωτερικό θα καταντήσει στο τέλος φιλολογία που δεν θα μάς παρέχει στο τέλος ούτε τα στοιχειώδη για την αντιμετώπιση του ιμπεριαλιστικού οδοστρωτήρα.

Η Σ.Ν. ΕΔΕΝ απόδέχτηκε την διαδικασία των ενδοκυπριακών συνομιλιών σε μια από τις σωστές μεθόδους για τή λύση του Κυπριακού προβλήματος όχι της μοναδικής. Προειδοποίησε ακόμα πως αν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ

ΣΤΗΝ 8η ΣΕΛΙΔΑ

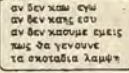

Το τουρκικό σεισμολογικό σκάφος «Χόρα», στα νερά του Αιγαίου.

συνεργαστεί για την εκμετάλλευση του πετρελαίου με την Τουρκία που φαίνεται να αποτελεί βασικό κρίκο στην αλυσίδα των πληρεξουσίων της Αμερικής αλλά κάτι τέτοιο θα δημιουργούσε τρομερά προβλήματα για τή συγκράτη

από τα εσωτερικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι δυο χώρες και να σταθεροποιήσουν τή θέση τους μέσα στα πλαίσια μιας «εθνικής ενότητας» απέναντι στον έξωτερικό κίνδυνο. Ταυτόχρονα καμιά από τις δυο κυβερνή

ση ή Κύπρος διατρέχει θανάσιμους κινδύνους. Χωρίς τήν οργανωμένη συμμετοχή του λαού στην άμυνα του νησιού, μέσα στα πλαίσια μιας παλλαϊκής πολιτοφυλακής, ο τουρκικός στρατός μπορεί να εκμεταλλευθεί μια σύγχιση

Εκφραση

ΟΙ ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΣΤΑ ΚΑΤΕΧΟΜΕΝΑ

Οι απεργίες των Τουρκοκυπρίων εργαζομένων στα κατεχόμενα είναι ένδεικτικές πολλών καταστάσεων. Πρώτο, δείχνουν την άικανότητα του καθεστώτος του Ντενκτάς να λύση τα οξύτατα οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζει η Βόρεια Κύπρος. Δεύτερο, δείχνει πως οι Τουρκοκύπριοι εργαζόμενοι έχουν αντιληφθεί πως το καθεστώς εξυπηρετεί ξένα συμφέροντα και όχι τα δικά τους. Τα σοβινιστικά συνθήματα του Ντενκτάς και της "Αγκυρας δεν συγκινούν τον Τουρκοκυπριακό λαό, αφού ο στρατός κατοχής και η Τουρκοκυπριακή διοίκηση στηρίζουν ένα εκμεταλλευτικό σύστημα άσχετο με τα πραγματικά συμφέροντα του λαού. Τρίτο, οι απεργίες αποτελούν σ' αυτή τουλάχιστο την περίοδο ένδειξη της αντίθεσης των Τουρκοκυπριακών μαζών ενάντια στο καθεστώς που έχουν επιβάλει οι ιμπεριαλιστές.

Υποστηρίζουμε ανεπιφύλακτα τους διεκδικητικούς αγώνες των Τουρκοκυπρίων εργαζομένων. Πιστεύουμε πως οι συμπατριώτες μας Τουρκοί εργαζόμενοι άρχισαν να συνειδητοποιούν ότι έχθροι τους δεν είναι οι έλληνοκύπριοι, αλλά ο ιμπεριαλισμός μαζί με την έλληνοκυπριακή και τουρκοκυπριακή άρχουσα τάξη.

Ο ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΙΟΣ

Επειδή γίνεται χρήση αυτής της λέξης από διάφορες κατευθύνσεις — ακόμα και από τον Δημοκρατικό Συναγερμό για λόγους, βέβαια, προεκλογικής κατανάλωσης— θα πρέπει να μπούν τα πράγματα στη θέση τους. Η αναφορά στο μακροχρόνιο αγώνα δεν είναι άπλως βερμπαλισμός, αλλά δηλώνει την απόφαση της μη υποχώρησης μπροστά στα τελεωμένα. Όμως, πέρα απ' αυτό, η θέση αυτή δεν μπορεί να νοηθεί παρά σαν μια σειρά μέτρων που θα στηρίξουν τον αγώνα. Αυτά περιλαμβάνουν μια σωστή οικονομική πολιτική και άμυντική θωράκιση.

Για το πρώτο απαιτείται να μη τέρμα στην άουδοσία του κεφαλαίου, στην άγρια εκμετάλλευση στην έξαγωγή συναλλάγματος. Επιβάλλεται κρατικοποίηση των βασικών τομέων της οικονομίας, ύψωμα των μισθών που βρίσκονται άκόμη σε σκανδαλωδώς χαμηλά επίπεδα, έλεγχος στις τιμές και τα ένοικια. Άλλοιώς δεν μπορούμε να μιλούμε για άνοχη του λαού.

Για την άμυνα του τόπου επιβάλλεται η δημιουργία μιας λαϊκής πολιτοφυλακής κάτω από δημοκρατικό έλεγχο. Έτσι μόνο θα διασφαλισθεί η άναγκαία συμμετοχή του λαού στον αγώνα.

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΠΟΦΝΕ

Τέλειωσε πριν λίγες μέρες το Συνέδριο της Παγκύπριας Όμοσπονδίας Φοιτητών και Νέων Έπισημόνων. Είναι γεγονός ότι στην ΠΟΦΝΕ, σ' αντίθεση με την ΟΕΦΕΚ, βρίσκονται ένταγμένοι οι Κύπριοι προαδευτικοί φοιτητές.

Παρ' όλα αυτά όρισμένα κακώς έχοντα θα πρέπει να διορθωθούν:

Πρώτο, θα πρέπει να υπάρχει και να εφαρμόζεται άυστηρή άναλογική εκπροσώπηση. Η μη εφαρμογή αυτής της δημοκρατικής άρχης όδηγησε στη δικαιολογημένη άποχώρηση της πιο μαζικής φοιτητικής παράταξης της Άθήνας, του «ΑΓΩΝΑ».

Δεύτερο, διερωτώμαστε τί χρειάζονται οι νέοι έπιστήμονες μέσα στο φοιτητικό κίνημα. Σε μεγάλο βαθμό οι δύο καταστάσεις είναι πολύ διαφορετικές και αντιμετωπίζουν διαφορετικά προβλήματα. Οι φοιτητές οι ίδιοι είναι άρκετα σημαντική δύναμη για να μπορούν από μόνοι τους να κατευθύνουν το φοιτητικό κίνημα. Οι νέοι έπιστήμονες, από την άλλη, άς αντιμετωπίσουν τα δικά τους συνδικαλιστικά προβλήματα, που περιορίζονται άπλως και μόνο στο χώρο της Κύπρου, μέσα από τις δικές τους οργανώσεις.

ΣΟΥΕΤΟ:

Πριν ακόμα στεγνώσει το αίμα των μαθητών του Σουέτο νέες ταραχές έχουν ξεσπάσει στην ίδια πόλη στις παρυφές του Τζοχάνεσμπουργκ. Παρά την μαζική σφαγή εκατοντάδων Άφρικανών ή εξέγερση των σκλάβων συνεχίζεται παίρνοντας όλοένα και μεγαλύτερες διαστάσεις. Για άλλη μία φορά ή άστυνομία των ρατσιστών της Νοτίου Άφρικής πυροβόλησε άδιάκριτα στο πλήθος των διαδηλωτών σκοτώνοντας και πληγώνοντας δεκάδες Άφρικανούς.

η φλογα της επανάστασης δεν εσβησε

Η τρομαχτική άνοχη που παρουσιάζει ή εξέγερση είναι ένδεικτική για την άπελπιστική θέση στην οποία βρίσκεται το Νοτιοαφρικανικό καθεστώς. Άιματηρές καταπνίξεις εξέγέρσεων γνώρισε πολλές στο παρελθόν ή Άφρικανικός λαός. Είναι όμως ή πρώτη φορά που μόλις ένα μήνα μετά τον σφαγιασμό οι ρατσιστές άποδεικνύονται άίκανοι να έλέγξουν την κατάσταση. Είναι άκόμη ή πρώτη φορά που ή εξέγερση γενικεύεται σ' όλόκληρη τη χώρα και δεν περιορίζεται σε «μικρο - έπισόδειο».

ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Μέσα από το αίμα και τον

άγωνα οι αθόρητες εκδηλώσεις άρχίζουν να δημιουργούν και τα πρώτα σπέρματα όργανωσης για την καθόδηγηση της εξέγερσης. Στην πρωτοπορεία βρίσκονται οι φοιτητές του Σουέτο, οι άριανοί εξαθλιωμένοι εργάτες του ρατσιστικού καπιταλισμού της Νοτίου Άφρικής. Ήδη δημιούργησαν το Άντιπροσωπευτικό Συμβούλιο των Φοιτητών του Σουέτο που άρχικά είχε σκοπό την διαπραγμάτευση με την Κυβέρνηση. Ή άδιαλλαξία των ρατσιστών τους άνάγκασε να δράσουν πιο άποφασιστικά και να καλέσουν τους εργάτες του Σουέτο ν' άρνηθούν να πάνε δουλειά στους λευκούς μαστόρους τους. Οι μαυροί εργάτες έδειξαν τριμερή πειθαρχία που τρομοκράτησε τους καπιταλιστές του Τζοχάνεσμπουργκ. Τη νύχτα τεθωρακισμένα άυτοκίνητα και άστυνομία περιπολούσαν στους δρόμους του Σουέτο. Την άλλη μέρα ύψώθηκαν όδοφράγματα και όργανώθηκαν διαδηλώσεις. Πέντε χιλιάδες εργάτες άντιμετώπισαν θαρραλέα τις σφαίρες των άρχαίων του Φόστερ. Οι διασημότητες και

οι έμπρηστοι κυβερνητικών κτιρίων εξαπλώθηκαν και σε άλλες πολίχνες μαύρων γύρω από το Τζοχάνεσμπουργκ.

Είναι φανερό πως ή επανάσταση στη Νότιο Άφρική μπαίνει πιά στο προσκήνιο σαν σύνταμη προοπτική. Άσφαλώς το Νοτιοαφρικανικό καθεστώς έχει άκόμη την δύ-

ναμική ήταν ή μέχρι σήμερα έπιτυχία του στο να χωρίζει τους μαύρους εργάτες από τους λευκούς. Η λευκή μειοψηφία των εργατών άπολάμβαναν άσύγκριτα καλύτερους όρους δουλειάς από τους μαύρους. Το θιστικό τους επίπεδο άνέβαινε συνεχώς μέσα στα πλαίσια της γενικής άνθησης της οικονομίας. Όστόσο ή έξαναγκασμός της Νοτίου Άφρικής να σπαταλά όλοένα και περισσότερα χρήματα στις στρατιωτικές δαπάνες μειώνει τις δυνατότητες της άρχουσας τάξης να προσφέρει αυτήν την καλύτερή άπία και στους λευκούς εργάτες. Τα τελευταία μέτρα λιτότητας που συνοδεύουν την άύηση κατά 50% του άμυντικού προϋπολογισμού είναι το πρώτο όθμα στο ξεζούμισμα της εργατικής τάξης: αυτό το ξεζούμισμα δεν έχει πολλά περιθώρια να γίνει από τους μαύρους που ζουν ήδη με μεροκάματα πείνας. Άναγκαστικά ή άρχίσει από τους «προνομιούχους» λευκούς εργαζόμενους. Σιγά σιγά ή εξέγερση των

ναμνη να πνίγει στο αίμα κάθε διαμαρτυρία. Βρίσκεται όμως μπροστά στο μεγάλο δίλημμα: Να δώσει στους Άφρικανούς περισσότερα δικαιώματα με κίνδυνο να χρησιμοποιηθούν αυτά τα δικαιώματα για όλοένα και μεγαλύτερες απαιτήσεις από μέρος των καταπιεζομένων ή να συνεχίσει την άδιάσταχη σφαγή και πάλι άναγκαστικά θα όδηγήσει στην επανάσταση.

ΛΕΥΚΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

Ένα άλλο στήριγμα του καθεστώτος της Νοτίου Ά-

μαύρων θα μπορέσει να πάρει με το μέρος της και μέρος των λευκών εκμεταλλευόμενων ενάντια στον πραγματικό έχθρο: το καπιταλιστικό - ρατσιστικό σύστημα.

Οι φοιτητές και οι εργαζόμενοι του Σουέτο έχουν γράψει άλλη μία ήρωική σελίδα στην ιστορία των κοινωνικών αγώνων. Μέσα από τις χαμένες μάχες δεν μπορεί παρά να χτιστεί και ν' άτσάλωθεί ή όργανωση που θα φέρει την νίκη. «Οι εργάτες δεν χρειάζεται να νικήσουν περισσότερο από μια φορά».

Η 4η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΚΑΙ Η ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΕΤΑΞΑ

Συμπληρώθηκαν φέτος σαράντα χρόνια από την επιβολή του φασιστικού δικτατορικού καθεστώτος του Μεταξά και μπορούμε ανεπιφύλακτα να παρατηρήσουμε, πώς σήμερα, ύστερα από τόσα χρόνια, η Ελλάδα δεν μπόρεσε να απαγκιστρωθεί από τη ξένη εξάρτηση και ύποπτεία, αποτέλεσμα της βρώμικης ταχτικής της Δεξιάς, που στην πραγματικότητα δεν είναι παρά οι μετρημένοι εκπρόσωποι της οικονομικής ολιγαρχίας (τραπεζίτες, έφοπλιστές κλπ.), ή περιορισμένη τάξη των απογόνων της φεουδαρχίας, οι νέοι πλούτοι και οι στρατοκράτες.

Η δικτατορία της 4 Αυγούστου που όχι μόνο ταπεινώσε τον Έλληνα λαό, στέλλοντας τον κατά χιλιάδες στα στρατόπεδα συγκέντρωσης και βασανίζοντάς τον με τις πιο άπανθρωπες μεθόδους στα μπουτρούμια της Ασφάλειας του Μανιαδάκη, μα και προσπάθησε να τον διαφθείρη εξυμνητώντας μόνο και μόνο τα ξένα οικονομικά συμφέροντα, στάθηκε αποφασιστικός ανασταλτικός παράγοντας για την πρόσφατη ιστορία της νεότερης Ελλάδας, με τραγικές συνέπειες.

Υστερα από την κατάλυση της βασιλείας (Δεκέμβριος 1923) και την εγκαθίδρυση μιας άστικής δημοκρατίας μ' όλα τα ψηφίσματα της καταπίεσης και εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης, παρατηρείται άνοδος του λαϊκού κινήματος και στροφή των μαζών προς τα άριστερά. Με την Μικρασιατική καταστροφή και τον ξεριζισμό 1,5 εκατομμυρίου ανθρώπων από τα σπίτια τους, για τα οποία είναι υπεύθυνες οι άστικές κυβερνήσεις της εποχής και ο ιμπεριαλισμός, το έλ-

ληνικό προλεταριάτο οργανώνεται κι αγωνίζεται να συντρίψει την ντόπια οικονομική ολιγαρχία, σαν την μόνη προϋπόθεση για τον σοσιαλισμό μετασχηματισμό της ελληνικής κοινωνίας, που θα έβαλλε τέλος στην καταλήστευση και εξαθλίωση του Έλληνικού λαού.

Μέσα στην δεκαετία του 1930 εντείνονται οι λαϊκοί αγώνες, με άποκορύφωμα την εργατική εξέγερση τον Μάη του 1936 στην Θεσσαλονίκη, που δάφτηκε στο αίμα από την ένοπλη επίθεση της αντίδρασης.

Λίγο καιρό πιο πριν, αφού προηγήθηκε το άποτυχημένο Βενιζελικό κίνημα (Μάρτης 1935) με τις εulogίες του «δημοκράτη» Κονδύλη, ο Γεώργιος Β΄ αναγορεύει στην Ελλάδα. Ο μοναρχισμός, που στάθηκε το πιο πιστό σκυλι στους ξένους αφέντες, εξυμνεί χωρίς κανένα ενδοιασμό την αγγλική πολιτική και με την εύνοια των Αγγλων κράτησε το θρόνο, μετατρέποντας τη χώρα σ' ένα πραγματικά ξέφραγο άμπέλι στις όρεξεις των «φίλων» της Ελλάδας.

Η παλινόρθωση της μοναρχίας ήταν και το προμήνυμα της δικτατορίας. Με το πρόσχημα του κομμουνιστικού κινδύνου ο Ιωάννης Μεταξάς ένας από τους πρώτους αίτιους της Μικρασιατικής καταστροφής (το 1923 το είχε σκάσει από την Ελλάδα κρυμμένος στο άμπάρι ενός πλοίου που μετάφερε μήσκαλιόρα στην Ιταλία από την Πάτρα) στις 4 Αυγούστου 1936 ανακηρύχθηκε δικτάτορας, εγκαθιδρύοντας ένα καθεστώς ώμου φασισμού.

Από τη μέρα εκείνη ως τον Έλληνοϊταλικό πόλεμο, χιλιάδες πατριώτες καταδιώχθηκαν, βασανίστηκαν και φυλακίστηκαν,

πολλοί δεν βγήκαν από τη φυλακή παρά μόνο νεκροί (την εποχή αυτή συλλαμβάνεται και ο Άρης Βελουχιώτης και εξορίζεται μαζί με άλλους κομμουνιστές στη Γαύδο, ένα βρονήσι στα νότια της Κρήτης).

Το μεταξικό καθεστώς κάτω από την διπλή κηδεμονία, οικονομική και πολιτική της Αγγλίας και Γερμανίας εξαπολύει μια χωρίς προηγούμενο τρομοκρατία, ενώ ο υπουργός Δημόσιας Τάξης Μανιαδάκης, με την καθοδήγηση Γερμανών, μετατρέπει την Ασφάλεια σε ένα απέραντο μηχανισμό καταπίεσης και κατατηράνσης του Έλληνικού λαού.

Χιλιάδες Έλληνες πέρασαν από την Ασφάλεια και γνώρισαν τα πρωτότυπα βασανιστήρια της μεταξικής γκεστάπο, ενώ παράλληλα πανεπιστημιακοί δάσκαλοι, εκπαιδευτικοί και άλλοι επιστήμονες εκδιώχθηκαν από τις θέσεις τους, και άνθρωποι σαν το Δημήτρη Γληρόν και τον Κώστα Βάρναλη πήραν το δρόμο της εξορίας. Όλες οι ελευθερίες του Έλληνικού λαού φιδώθηκαν και τις πρώτες μέρες του Αυγούστου χιλιάδες διβλία Έλλήνων και ξένων συγγραφέων (Καζαντζάκη, «Επιτάφιος» Γιάννη Ρίτσου κ.λπ.), κήκκαν μπροστά στις στήλες του Ολυμπίου Διός.

Από τα πιο κάτω είναι ολοφάνερη η ομοιότητα μεθόδων που χρησιμοποιήσαν ο Χίτλερ, ο Μουσολίνι και ο Μεταξάς, που μοχθούσε για τη δημιουργία του τρίτου ελληνικού πολιτισμού. Δεν πρέπει ακόμα να ξεχνάμε πως ο κοντοπάχουλας γέρος με τα γιολιά και το μπαστόνι ήταν θαυμαστής του Χίτλερ και προσπάθησε να οργανώσει την ελληνική νεολαία κατά τα πρότυπα της γερμανικής με την ίδια ένδυμασία και τον γνωστό φασιστικό χαιρετισμό.

Πρέπει ιδιαίτερα να προσεχτεί πως, ενώ από την εποχή της δικτατορίας Παγκάλου (1925-26), καμμιά κυβέρνηση δεν είχε αγοράσει νέα όπλα και ενώ βρισκόμασταν σε παραμονές πολέμου ο Μεταξάς όχι μόνο δεν έκανε καμμιά ενέργεια για την άμυνα της Ελλάδας αλλά προχώρησε σε μυστικές συνεννοήσεις με τους Γερμανούς.

Έτσι όταν οι ξυπόλυτοι φανταροί και ο λαός γράφανε το έπος της Αλβανίας και αναχαιτίστηκαν οι Ιταλοί, ο δικτάτορας και η κυβέρνησή του έτοιμοι από πριν ανάστρώσαν χαλιά υποδοχής στον καταχτητή αναγκάστηκαν να συνεχίσουν τον πόλεμο.

Κι όταν αργότερα το 1941 η Ελλάδα πέρασε κάτω από την τριπλή κατοχή του άξονα, το φασιστικό μεταξικό καθεστώς παράδωσε στους Γερμανούς σχεδόν όλους τους Έλληνες πατριώτες που βρισκότανσαν στις φυλακές, πολλοί από τους οποίους εκτελέστηκαν θάροντας έτσι να αποκεφαλίσουν από την ηγεσία της την εργατική τάξη, χωρίς φυσικά να το κατορθώσαν.

Τέσσερα χρόνια στυγνής δικτατορίας ήταν επόμενο να δημιουργήσουν τους αναγκαίους μηχανισμούς για τους κατακτητές. Παρόλα αυτά κάτω από την καθοδήγηση του ΕΑΜ, (Εθνικού, Απελευθερωτικού Μετώπου) δημιουργήθηκε ο Έλληνας Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός (ΕΛΑΣ) και η Αντίσταση είχε αγαλιάσει τη μεγαλύτερη μερίδα του λαού. Οι άνθρωποι της μεταξικής δικτατορίας κυριαρχούμενοι από το πάθος του αντικομμουνισμού όχι μόνο καταπολέμησαν την Έθνική Αντίσταση, μα προώρρησαν και σε άνοιχτή συνεργασία με τους Γερμανούς άθώοι από τους Άγγλους που χρειαζόντουσαν κάποιο έρεισμα για να επαναφέρουν το Γεώργιο Β' έλεφ Βρετανών βασιλιά της Ελλάδας, γόνου των Γλύμπουργκ.

Αυτή είναι η περιβόητη φασιστική δικτατορία του τρίτου ελληνικού πολιτισμού, (που κάθε χρόνο εκθειάζεται σε όλα τα σχολεία της Κύπρου με τυμπανοκρουσίες και πανηγυρισμούς). Κατασκευάσαν τον ιμπεριαλισμό και της ντόπιας, ολιγαρχίας καθώς επίσης και το κυριώτερο στήριγμα των αγγλοαμερικάνων, στο χτύπημά τους ενάντια στην Έλληνική Σοσιαλιστική Έπανάσταση.

Ο Μεταξάς κληροδότησε τον Έλληνα λαό με μια από τις πιο τραγικές περιόδους της νεότερης ιστορίας του, όπως τριάντα χρόνια αργότερα, (ύστερα από την περίπτωση Καφασίου, οργανού στα χέρια του ντόπιου και ξένου κεφάλαιου, που συνεργάζονταν έν άγαστη άρμονία) ή χούντα Παπαδόπουλου — Ιωάννη παράδωσε την Ελλάδα στην τανάλια του Αμερικάνικου ιμπεριαλισμού, σε μια προσπάθεια ξεπουλήματος της Κύπρου.

ΜΙΑ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΑΝΤΙΛΗΨΗ

Συστηματικά καλλιεργείται μια αντίληψη ανάμεσα στον προσφυγικό κόσμο πως δεν είναι σωστό να οργανώνεται σε κόμματα, πως πρέπει να είναι «υπερκομματικός» ο πρόσφυγας και σε τελευταία ανάλυση άπολιτικός. Όλα αυτά κάτω από το καλόχηρο σύνθημα ότι πρώτα — πρώτα ο προσφυγικός κόσμος πρέπει να είναι «ένωμένος» και τα κόμματα διαιρούν τον λαόν. Η πιο αντίληψη είναι εξαιρετικά επιζήμια για τον αγώνα του Κυπριακού λαού για λευτεριά και ανεξαρτησία.

λαϊκής συμμετοχής είναι ουσιαστικά ένότητα με τον ιμπεριαλισμό και τους έχθρους της Κύπρου.

Η άδουλωτη προσφυγιά μας θα απομονώσει αυτούς που θελημένα ή άθελγητα τείνουν να μετατρέψουν τον προσφυγικό κόσμο σε άπαθη θεατή της μοίρας του. Δεν είναι οι καιροί για μοιρολατρία αλλά για ανέγδοτο αγώνα. Οι Παλαιστίνιοι μας δείχνουν τον δρόμο.

A. M.

Σήμερα είναι επιταχτική η ανάγκη για όργάνωση της προσφυγιάς που είναι η πρωτοπόρα αγωνιστική δύναμη του λαού μας και όχι η απολιτικοποίησή της που σημαίνει ουσιαστικά ήττα του λαού μας και άποδοχή των τελελεσμένων. Αν η προσφυγιά ενουχισθεί και βγή έξω από τον αγώνα του Κυπριακού λαού παοι θα είναι εκείνοι που θα κάνουν αυτόν τον αγώνα;

Τα κόμματα χωρίζουν και αυτά με βασικό κριτήριο τον βαθμό και την συνέπεια με την οποία υποστηρίζουν τον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα.

Το να μπαίνουν στα ίδια τσουβάλια οι πατριωτικές δυνάμεις του λαού μας και τα προγεφυρώματα του ιμπεριαλισμού αποτελεί φοβερό άποπροσανατολισμό που τον πληρώνουν πρώτοι — πρώτοι οι ίδιοι οι πρόσφυγες. Είναι σωστό πως ο προσφυγικός κόσμος όπως και όλος ο λαός της Κύπρου πρέπει να είναι ένωμένος όχι όμως άοριστα και στα λόγια αλλά στην άμετάθετη άπόφαση των προσφύγων να αγωνιστούν όργανωμένα για την λευτεριά της Κύπρου. Η «ένότητα» της σιγγής, της άνοργανωσίας, της άδιαφορίας και της έλλειψης αγωνιστικού πνεύματος και

ΑΓΩΝΑΣ ANTI-IMΠEPIAΛIΣTIKΟΣ - ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΕΠΙΒΙΩΣΗ

Τό Κυπριακό πρόβλη-μα υπάρχει γιατί ο ιμπεριαλιστικός διώνυμος θέλησαν να κάνουν την Κύπρο όμητήριο για τή στρατηγική τους συμφέρονα.

Η Τουρκική άρχουσα τάξη δέκτηκε να παίξει τή ρόλο του πληρεξούσιου γιατί εξυπηρετούσε έτσι και τή δική της συμφέρονα.

Η Έλληνική χούντα πειθήνιο όργανο των Αμερικάνικων μονοπαιών και του ΝΑΤΟ προετοιμάσε τήσ συνθήκες για τήν ιμπεριαλιστική επίθεση στην Κύπρο.

Η Κυπριακή οικονομική άλιγαρχία δεμένη πολιτικά και οικονομικά με τόν ιμπεριαλισμό πρόβλημα ανέλαβε τή ρόλο τού προεγερυομέατος.

Η ΕΔΕΚ επέμενε σέ άμυντική αὐτοδυναμία, σέ πλήρη άξιοποίηση τού λαού, σέ πολιτικοστρατιωτικό περίγυρο, σέ άπομόνωση και έκμψίδνιση τών πολιτικοστρατιωτικών πρό γεφυρωμάτων.

Τό πραξικόπημα και ή είσβολή ήσαν δίδυμες φάσεις τής ίδιας συννομιάς. Στόχος ή δολοφονία τού Προέδρου Μακαριού και τής άγωνιστικής δημοκρατικής ήγεσίας, ή έγκαθίδρυση μιάσ προσωρινής χούντας ή ήμχούνας, ή είσβολή, ή άποκατάσταση τής συνταγματικής νομιμότητας με τόν τότε Πρόεδρο τής Βουλής και ή έφαρμολγή τής πο-

λιτικής του ρεαλισμού τής ύποταγήσ τού έξυπηρετοῦσε τή ζήνα σχέδια.

Τό μεταπραξικόπημα με τήν δημιουργία κλίματος πανικού προώθησε τήν Παλαιστινοποίηση τού Κυπριακού. Είσβολή, κατοχή, τρομοκρατία, έκκένωση, έπαισιμα.

Αργότερα δέ με τήν σύλληψη Τουρκοκυπρίων σαν αιχμαλώτων πολέμου και τήν άναγλαγή τούς με τούς Έλληνοκυπρίους τού Βορρά προώρησε σάν διαχωρισμό τών δυο κοινοτήτων, πού επισφαλισθηκε τελικά με τήν συμφωνία τής Βιέννης (3ος κύρος) και άποστολή των τελευταίων Τουρκοκυπρίων στήσ καταχόμενες περιοχές.

Οι μαζικοί άγώνες τού λαού μεταίωσαν τούς μεταπραξικοπηματικούς στόχους και επέβαλαν τήν επιστροφή τού Προέδρου Μακαριού. Ο-μως ή συννομία συνεχίζε-

ται. Ο ιμπεριαλισμός και ο πληρεξούσιος του, ή Τουρκία δέν έγκατέλειψαν τή σχέδιά τους. Ο ιμπεριαλισμός ζητά νά μετατρέψει τή Κύπρο σέ πολιτικό - στρατιωτικό όρητήριο ετε με τή μορφή τής πολυ - αποικιακή ή τής τουρκικής έπαρχίας.

Η Τουρκία ζητά νά έδραϊώσει και νά νομιμοποιήσει τή τελεσίμενα για νά τή χρησιμοποιήσει σάν βάση έξορμησης για τή τελική άλοκλήρωση τής κατοχής.

Μέσα σ' αυτές τήσ συνθήκες ή ιεράρχηση τών στόχων μας είναι σαφής. — Άγώνας ενάντια στή ιμπεριαλιστική σχέδια. — Άγώνας ενάντια στή τουρκική έπαισιμα.

— Άγώνας για έθνική επιβίωση και σωτηρία με βάση τήσ ψηφισματα τού Ο. ΗΕ.

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

Στό χρονικό διάστημα πού άνασκοπούσε ύπήρξαν σημαντικές νίκες τών άγωνιζόμενων λαών.

Η συμμαχία ενάντια στήσ άναπτυσσόμενες χώρες, τήσ σοσιαλιστικήσ και τήν εργατική τάξη τών καπιταλιστικών χωρών ίσχυροποιείται.

Η προσπάθεια τών μεταποικιστών νά πετύχουν τήν κερδέμευση τών άναπτυσσόμενων χωρών, άρχισε ν' άντιμετωπίζεται πύ άποφασιστικά άπό τούς άγωνιζόμενους λαούς.

Οι λαοί σήμερα όλο και περισσότερο άνταμείβονται έπι αὐτή ή τάξη άποτέλει πολιτικό - οικονομικό προεγέρωμα για σννεκμετάλλευση τών εθνικών δυνατοτήτων με τούς ξένους κύκλους. Η οικονομική άλιγαρχία κάθε έξωριστού τύπου σπρίζει τή σφαιρότητα και τήν ίδια τήν ύπαρξή τής στή ιμπεριαλιστικό έπενδυτικό κεφάλαιο και στήν άναπτυγμένη εισαγόμενη τεχνολογία πού τή συνδέει.

Τό ζήτημα τών λαών και ή σωση κλιμάκωση τού άντιιμπεριαλιστικού άγώνα άρχισε ήδη νά άλλοιώνει ούσιαστικά τήν εικόνα τού άδικημένου χωρού σέ πολλά σημήια τής γής.

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΣΗΜΕΡΑ

Η Κύπρος δρίσκειται υπό ήμικατοχή. Ο μισός σχεδόν Έλληνοκυπριακός πληθυσμός δρίσκειται στήν προσφυγή. Υπάρχουν χιλιάδες άγνοούμενοι. Η οικονομία τού τόπου έχει ύποστή σαφάρά πλύγματα.

Τά πολιτικά προεγέρματα άποκότουν έναιο-μεταποικό χαρακτήρα. Η οικονομική άλιγαρχία άποτέλει τήν έσωτερική διάσπαση τών πολιτικών προεγερυομάτων,

ένώ τήν έξωτερική τήν άποτέλει ο ιμπεριαλισμός και ο πληρεξούσιό του.

Τά πολιτικά προεγέρματα άπό άλοκλήρωση τών Παλαιστινοποίησησ και άπό προστάθισησ νά διασφύσων τή ρηκό τού λαού πρόβαλαν με τήν δική τούς φόρμουλα για λύση τού Κυπριακού.

νεολαία

Η Κυπριακή Νεολαία σ' όλη τήν πορεία τού ένδομο-άπελυ βρωτικού μας άγώνα, έπαυσε καθοριστικό ρόλο στήν εξέλιξη και τήν διαμόρφωση τών καταστάσεων. Τίς ώρες τών μεγάλων κρίσεων τών τελευταίων χρόνων, τή Κυπριακή νεολαία έδειξε πώς έξέτισε ν' άγωνίζονται για τήν λευτεριά, τήν δημοκρατία και τήν άνθρωπινή αξιοπρέπεια.

ΑΓΩΝΑΣ
ΜΕΧΡΙ
ΤΗ ΝΙΚΗ

Αὐτή ή νεολαία καλείται σήμερα νά κρατήσει τήν τεράστια βάρη τού μακροχρόνου άγώ-

να. Τό μέλλον όμως αὐτό τού άγώνα εξαρτάται σέ μεγάλο βαθμό άπό τήν επίλυση τών προβλημάτων πού άντιμετωπίζει ή έργαζόμενη και σπουδάζουσα νε-

ολαία. Τό πραγματικό, ο πόλεμος και ή κατοχή δημιούργησαν πολλά προβλήματα μέσα στή σερνάμα τού έργαζόμενου λαού

Τά γενικά καθήκοντα μέσα σ' αυτές τήσ συνθήκες είναι:

- Ο άγώνας για μεταίωση τών ιμπεριαλιστικών σχεδίων.
- Για κατάργηση τής κατοχής.
- Για έθνική επιβίωση και σωτηρία.
- Για έφαρμολγή τών ψηφισμάτων τού Ο. ΗΕ.
- Για έπάνοδο όλων τών προσφύγων.
- Για μιά Κύπρο ένιαία, άδέσμευτη, άποστρατικοποιημένη, κυρίαρχη, χωρίς ξένους στρατούς και βάσεις, για όλους τούς κατοίκους τής, άνεξάρτητα άπό έθνική προέλευση ή θρησκεία.
- Για νέες οικονομικές δομές πού νά εξυπηρετούν τόν άγώνα και τή σόγαλο.

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΜΑ

ΔΙΕΘΝΟΠΟΙΗΣΗ

Τό Κυπριακό πρέπει νά συζητείται σέ διεθνή πλαίσια και ΟΧΙ κάτω άπό τήν αγγίδα τού ΝΑΤΟ. Άποφύγομε έτσι τήν επίβολή Νατοϊκής Λύσης. Τά ψηφισματα δέβαια δέν λύνουν τή πρόβλημα άλλά μές δίγουν τή δυνατότητα άξιοποίησης τών διεθνών φιλικών παραγόντων.

ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ

Ο Κυπριακός λαός σάν άγώνα τού ενάντια στήν ιμπεριαλισμό έχει σύμμαχους τούς:

- Όλους τούς λαούς πού διεξάγουν άντιιμπεριαλιστικό ή έθνικοαπελευθερωτικό άγώνα.
- Τό κίνημα τών άδεσμευτων χωρών.
- Οι σοσιαλιστικές χώρες πού είναι άντιθετες στήν Νατοποίηση τής Κύπρου.
- Ο προοδευτικός Άραβικός χώρος και ιδιαίτερα οί Παλαιστινοί.
- Τό Τούρκικο εργατικό και Λαϊκό κίνημα.
- Τό Έλληνικό εργατικό και Λαϊκό κίνημα.
- Οι προοδευτικές δυνάμεις (κυρία τού εργατικό κίνημα) στήσ χώρες τής Δυτικής Εξόρπησης και Βόρειας Αμερικής.

ΑΓΩΝΑΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Άλληλεγγύη σέ άνύπαρξτο άγώνα δέν ύπάρχει. Θά έχουμε άλληλεγγύη άν έμεις εί έθιο άγωνιστούμε. Για νά κάμουμε πραγματικότητα τόν άγώνα χρειάζεταιται:

- στρατεύση τού λαού.
- δημιουργία άγωνιστικού κλίματος.
- άμυντική θωράκιση.
- Κάθαρση τού έσωτερικού μετώπου άπό τή φασιστικά στοιχεία.
- Δημιουργία κοινού άντικοιτοχικού μετώπου με τούς Τουρκοκύπριους.

νεολαίας, ή ΕΔΕΚ ίεραρχεί σάν πρώτα καθήκοντα τόν περιορισμό τής μετανάστευσης και τήν εξορπάληση εργασίας για όλους τούς νέους. Αὐτό εντάσσεται μέσα στή γενικότερα πλαίσια για σωστό οικονομικό προεγερματισμό τού άγώνα και άγωνιστικό, δημοκρατικό προοσανολισμό τής νεολαίας για νά συνεχίση τόν πρωτοποριακό ρόλο τής σάν άγώνα για έθνική άπελευθέρωση και κοινοτική άνάπτυξη.

Υπογραμμίζει τήν άνάγκη ήθικης προεπαγωγής με υπεύθυνη ώνημέρωση.

Στά 18των χρόνια ο νέος καλείται νά θυσιάσει στήν άνάγκη και τήν ζωή του νά παρθεί τού. Ούταν άδιανόγη ή στέρηση ψήφου στούς νέους τών 18 χρόνων. Η ΕΔΕΚ έμμενη στήν άνάγκη τροποποίησης τού Σύνταγματος για παροχή ψήφου άπό τή 18ον έως τής ήλνίας.

Στόχος μας πρέπει να είναι ή άξιοποίηση τών συμμάχων και μέσα στήν ΟΗΕ και Ε. Χ. Για νά τού πετύχουμε χρειάζεταιται:

- Νά προσαρμοστεί ή εξωτερική πολιτική.
- Σωστό διαφωτιστικό ύλοικό και έπαφές.
- Άξιοποίηση τών διεθνών έκδηλώσεων.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Άν ή οικονομία τού τόπου άφείη στή χέρια τής άλιγάρθικης οικονομικής άλιγαρχίας, θά ύπάρξουν δίπλα στή πολιτικά προεγέρματα οικονομικά Δούρειοι ίπποι πού θά εξασμίσουν κάθε προσπάθεια οικονομικής άνασυγκρότησης, θά πηλίσουν τή άπαραίτητο παλλαϊκό άγωνιστικό πνεύμα και θά οδηγήσουν έμμεσα σέ λύσεις ξένες πός τή σμφέρονα τού λαού. Όταν γνόμενα τής άξιοποίησης τών πόρων άποδάνει ή άτομική έκμετάλλευση, είναι φυσικό αὐτό ν' άποδάνει εϊς βάρη τής γενικής ποροπείας για επιβίωση. Οπως στήν πολιτικό τομέα μιλούμε για ένότητα, άποκλειστικής τούς Δούρειους ίππους, τή ίδιο ίσχύει και στήν οικονομικό τομέα.

Έπενδύσεις

Νά έθνοκοποιηθεί ή λειτουργία τών τραπεζών. Για νά γίνει δυνατή ή στρατεύση τής οικονομίας πρέπει και ή επενδυτική πολιτική νά εξυπηρετεί τή σόναλο και τόν άγώνα και ΟΧΙ τή κερδή μιάς μικρής μειοψηφίας. Επιδάλλεται ή άμεση έθνικοποίηση τής λειτουργίας τών τραπεζών και ή ίκανοποίηση τών αίτημάτων τών τραπεζικών ύποπαλλών.

ΑΥΞΗΣΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Γεωργία - Κτηνοτροφία Άγροτική μεταρρύθμιση. Άξιοποίηση τής έκπαιστυτικής κυβερνητικής τσιφλικιάδης γής. Η γή και τή νερό στούς καλύτερητες.

ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΕΣΟΔΩΝ

- α) Έθνικοποίηση διήλιστηριών και έμπορίας πετρελαιοειδών.
- β) Έθνικοποίηση λειτουργίας τραπεζών.
- γ) Έθνικοποίηση μεταλλείων.
- δ) Έθνικοποίηση ασφαλιστικών εταρειών.
- ε) Φορολογία τού άκίοντου πλούτου.

ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Τό προσφυγικό είναι ένα τεράστιο πολιτικό θέμα. Και σάν τέτοιο τή άντιμετωπίζει ή ΕΔΕΚ. Οι πρόσφυγες δέν είναι ζητιάνοι, άλλα περήφανη άδούλωτη πρωτοπορία ενός λαού πού άγωνίζεται για άνάκτηση χαμένων πατρίδων και για θνικαίωση.

Πέραν όμως αὐτής τής βασικής τοποθέτησης θά πρέπει νά άντιμετωπισθών τή τρέχοντα προβλήματα τών προσφύγων.

Νά δημιουργηθεί ειδικό ύποουργείο μέριμνας για συγκέντρωση όλων τών άποβλήτων. Έτσι οί πρόσφυγες δέν θά ταλαιπωρούνται.

Οί πρόσφυγες πρωτοπόροι άγωνιστές όχι Ζητιάνοι

- Νά λυθεί τή στεγαστικό.
- Νά άξιοποιηθεί παραγωγικά τή προσφυγικό δυναμικό.
- Νά δημιουργηθών ένομηχανικές μονάδες, οίκοτεχνίας και χρέη.

άγωνιστικές επιχειρήσεις δίπλα στούς καταλυμούς.

- Νά βελτιωθών τή επάνάμα.
- Νά παγοποιηθών άτοκα χρέη.

οργάνωση αγώνας λευτερία

ΒΑΣΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΔΕΚ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

εργατική πολιτική

ΑΓΝΟΥΜΕΝΟΙ

Νά άποτελέση θέμα καθήμερινής δραστηριότητας, για νά εξαναγκαστεί ή Τουρκία νά συμμορφωθεί πός διεθνές άρχές και νά δώσει πληροφορίες για τούς άγνοούμενους.

- Νά άξιοποιήσουμε τήσ άπαράσεις τού ΟΗΕ και τήσ άρμόδιες επιτροπές.
- Νά κινητοποιήσουμε κοινοβούλια, κόμματα, επιτροπές άνθρωπίνων δικαιωμάτων.

ΕΘΝΙΚΗ ΦΡΟΥΡΑ

Η ΕΔΕΚ πιστεύει πώς ή μερική στρατεύση τού συνόλου τού λαού, πέραν άπό τή γεγονός δτι καλύπτει μιά άμεση έπιτακτική έθνική άναγκαιότητα, θά λύση μερικά τούλάχιστο άπό τή πρόβλήματα πού άντιμετωπίζουσα τή στρατευμένα παιδιά τού λαού μας.

Υπάρχουν άρκετά προβλήματα οικονομικής φύσης πού πρέπει ν' άντιμετωπισθών με μιά λογική αύξηση τού χορηγήματος, προβλήματα δημοκρατικής διαπαιδαγώγησης με πρόσληψη εκπαιδευτικού προσωπικού και άλλα.

ΕΓΚΛΩΒΙΣΜΕΝΟΙ

Ο μονόπλευρη έφαρμολγή τής συμφωνίας τής Βιέννης άφησε αὐτό τή ηρωϊκό τιμήμα τού λαού μας έκτεθειμένη. Δέν θ' αγαλλίσουμε τίς εύθύνες. Αὐτό πού επιδάλλεται τώρα είναι ή υιοθέτηση πρακτικών μέτρων.

- Κινητοποίηση τής άρμόδιας Επιτροπής τού Ο. Η. Ε. για έφαρμολγή τών ύποσχέσεων.
- Διεθνής κινητοποίηση μέσω κομμιάτων και οργανώσεων.
- Άξιοποίηση συμπάραστας άπό εκπαιδευτικές, ίατρικές και διεθνείς οργανώσεις και άπό επιτροπές άνθρωπίνων δικαιωμάτων.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΓΥΠΡΕΣΙΑ

Η τεράστια πλειοψηφία τών κρατικών ύπαλλήλων πρόσφερε άνεκτίμητες υπηρεσίες στή κρίσιμη ώρες τού άγώνα τού λαού μας.

Η ΕΔΕΚ συγχάιρει τούς κρατικούς ύπαλλήλους και τήσ οργανώσεις τους για τή πλούσια δράση τους και δηλώνει πώς θά συμπαροσταθεί στούς άγώνες τους.

Κάτ'ό ν' άπευθυνθή κανείς πός τήν εργατική τάξη πού μαζι με τήν άγροτική άποτέλου τήσ ολιγοτόρο άμοιόβωμες τάξεις τού Κυπριακού λαού νά κηθοῦν ν' άπολλοτριωθοῦν άπό στοιχειώδεις κατακτήσεις. Ότι μόνο άπό τή έλχαν έξανθήση, νά μελώνονται χάρην τού δημοσίου συμφέροντος και τών πληγείων επιχειρήσεων, νά εγκαταλείπουν τιμηριασικές ασήσεις και άλλα, ένδο οί τίμες θά εξακολουθοῦσαν ν' άνεβαίνουν και νά καθιστούν προβληματική τήν έπιβίωση τής εργατικής τάξης. Δυστυχώς ακολουθήθηκε αντίστροφή πορεία.

Η ΕΔΕΚ πρότεινε για τήν συγκρότηση τών τιμών: α) τήν ίδρυση κρατικών οργανισμών εισαγωγής βασικών ειδών (τροφίμων, οικοδομικών ύλικών κλπ.). β) έλεγχο επί όλων βασικών ειδών (φαρμάκων κλπ.). γ) τήν ίδρυση κτηματικού άφγανισμού και χρηματοδοτικό οργανισμό στέγης και πλήρη έλεγχο ένοικίας. δ) Διαργάνωση τής άγορανομίας για νά άσκεται άπο-

τελεσματικός έλεγχος στήσ τίμες.

Τό σημερινό σύστημα πληγεισών επιχειρήσεων ούσιαστικά ταλαιπώρει τήν εργατική τάξη, χωρίς ούσιαστική ένλοχη τής οικονομίας. Η προφορά θάρους σχεδόν εξ άλοκλήρωσα τήν εργατο-υπαλληλική τάξη.

Σήμερα, περισσότερο άπό κάθε άλλη φορά, επιδάλλεται και ενεργότερη άντίμηση τής εργατικής τάξης στήν έλεγχο τών μέσων παραγωγής.

Είνας ή εργατο-άγροτική τάξη πού καλείται ν' άναλάβη τή σιμαστρο φορτίο τών έθνικών άνεργικών και νά διαδραστίση

ΠΑΙΔΕΙΑ

Επιδάλλεται ούσιαστική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση άποτε τή σχολεία μας νά γίνουν ελεύθερα, δημοκρατικά, μεν νά διαμορφώσουν πολίτες με ελεύθερο φρόνημα και δημοκρατική συνείδηση.

Επιδάλλεται ή επέκταση και ή άλοκλήρωση τής δωρεάν παιδείας και ή επίλυση τών στεργιστικών προβλημάτων τών σχολείων πού άδημιούργησε ή είσβολή και ή τοξικήνη κατοχή.

Θετικό θέμα ή άπόφαση για τήν εισαγωγή τής δημοτικής γλώσσας σ' όλες τήσ βαθμίδες τής εκπαίδευσης.

Νά ύπάρξει πρόνοια για νέα σχολικά κείρια στούς νέους προεγερυομένους σνοικισμούς και στήσ περιοχές πού έχει συγκντρωθεί μεγάλες αριθμούς πληθυσμού.

Νά ιδρυθών σέ μεγάλη κλίμακα κρατικά νηπιαγωγεία.

Νά δοθεί ποτεφαίντητα στήν ένίσχυση τής σχολιασματικής άνηρωσίας.

ΕΚΛΟΓΕΣ

- Δημιουργία προϋποθέσεων για έθνική σωτηρία. Μόνο ή πλήρης έφαρμολγή τών δημοκρατικών διαδικασιών έκλογές σέ όλα τή επέπεδα και έλεγχος τού λαού σέ όλους τούς τομείς μπορεί νά εξασφαλίσει τή σωστή πορεία.
- Χρειάζόμαστε μιά νέα βουλή.
- Σημαίνει όμως: 1) Βουλή άπό δοκιμασμένους άγωνιστές έτοιμούς νά προασπίσουν τή λαϊκά συμφέρονα.
- 2) Βουλή άντιπραξικοπημα-

- κή, άντιμεπραξικοπηματική.
- 3) Βουλή πού νά έστερνίξεται τόν μακροχρόνιο άγώνα.
- 4) Βουλή πού νά άποκλείει ένοχους και σννεγχομείς.
- Συνεργασία. Η ΕΔΕΚ θά συνεργαστεί με τήσ δυνάμεις πού δέχονται αὐτές τήσ άρχές.
- Μέ τήσ δυνάμεις πού δλέπουν σάν στόχο: α) τόν ιμπεριαλισμό. β) τούς πληρεξούσιους τού. γ) τή προεγερυομένια τού.

ΤΟ ΚΟΜΜΑ Η ΑΝΑΤΟΜΙΑ ΤΟΥ

Είπαμε πως ένα κόμμα δεν είναι τίποτε άλλα από την πολιτική έκφραση των κοινών συμφερόντων μιας μερίδας ανθρώπων, μιας τάξης ή ενός μέρους μιας τάξης. Όμως οι τάξεις μέσα σε μια πραγματική κοινωνία δεν είναι ομοιόμορφες. Αποτελούνται από στρώματα που και μεταξύ τους έχουν ανταγωνιστικά συμφέροντα. Ένα κόμμα αντιπροσωπεύει, όσο είναι δυνατόν, τα κοινά συμφέροντα αυτών των στρωμάτων. Στα σημεία διαφωνίας επικρατούν τα συμφέροντα των στρωμάτων που υπερισχύουν.

ΤΑ ΜΕΣΑΙΑ ΣΤΡΩΜΑΤΑ

Μέσα σε μια πραγματική κοινωνία ακόμα, εκτός από τις δυο βασικές τάξεις, την κεφαλαιοκρατία και την εργατική τάξη, υπάρχουν ενάμισια στρώματα, οι μικροαστοί, οι αγρότες κλπ. Αυτά τα ενδιάμεσα στρώματα βρίσκονται κάτω από μια τρομακτική πίεση μέσα καπιταλιστικό σύστημα. Στην ουσία δεν έχουν μέλλον και είναι καταδικασμένα να εξαφανιστούν με την ανάπτυξη των νέων μεθόδων παραγωγής που φέρνει ο καπιταλισμός. Κάτω από αυτή την πίεση είτε θα περάσουν — και ένα μικρό ποσοστό τα καταφέρνει — στην κεφαλαιοκρατική τάξη είτε θα ριχτούν στην εργατική. Αν και πολλές φορές αυτά τα μεσαία στρώματα αποτελούν την πλειοψηφία του πληθυσμού δεν μπορούν να αποφκτήσουν συλλογική συνείδηση που να αντέξει μακρόχρονα. Γι' αυτό είτε παραμένουν άπαθη μπροστά στη σύγκρουση κεφαλαίου — εργασίας ή παίρνουν το μέρος μιας από τις δυο πλευρές.

Πρέπει ακόμα να δοούμε πως ένα κόμμα εκπροσωπεί τα συμφέροντα μιας τάξης. Αισθάνεται δεν συνέχεται η «τάξη» ο πυλώριο για να αποφασίσει, αλλά να εκπροσωπήσουν, το που συμβαίνει είναι ότι οι άνθρωποι παίρνουν πρωτοβουλία και μπαιναν μπροστά προβάλλοντας ένα πρόγραμμα. Όσοι αισθάνονται πως αυτό το πρόγραμμα εκπροσωπεί τα δικά τους συμφέροντα τους ακολουθούν και τους υποστηρίζουν. Δεν είναι ανάγκη οι πολιτικοί ηγέτες να ανήκουν στην τάξη που εκπροσωπούν ούτε καν τα κίνητρά τους να είναι τα ίδια με αυτήν.

ΚΟΜΜΑΤΙΚΗ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑ

Όπως και το κράτος έτσι και το κόμμα έχει την ανάγκη μιας γραφειοκρατίας για να μπορέσει να λειτουργήσει. Διαθέτει ιεραρχία, μια εσωτερική δομή, υπηρεσίες μελετών και πληροφωριών κλπ. Μέσα στην κοινωνία το κόμμα αποκτά τη δική του οντότητα. Παρ' όλο που εξακολουθεί να στηρίζεται πάνω στην τάξη που εκπροσωπεί και είναι απόλυτα καταδικασμένο αν χάσει την υποστήριξη της, βρίσκεται ταυτόχρονα πάνω από την τάξη και πολλές φορές ξεφεύγει από τον έλεγχό της. Όσο μεγαλύτερη παράδοση έχει ένα κόμμα τόσο περισσότεροι είναι αυτοί ο κίνδυνος.

Στην περίπτωση των αστικών κομμάτων τα πράγματα δεν είναι τόσο τραγικά. Οι αξίες της κοινωνίας είναι οι ίδιες με τις αξίες που εκπροσω-

πεί το κόμμα. Η κομματική γραφειοκρατία είναι υλικά και ιεραρχικά καλύτερη από την κεφαλαιοκρατία. Αισθάνεται υπάλληλος της, εξαρτάται απόλυτα από αυτήν και εύκολα επανέρχεται στην «σωστή» γραμμή.

Με τα εργατικά κόμματα τα πράγματα είναι διαφορετικά. Στην ιεραρχία της κοινωνίας ένας κομματικός ηγέτης στέκει πιο ψηλά από τον άνθρωπο που εκπροσωπεί, τον εργάτη. Πολλές φορές βρίσκεται και σε καλύτερη υλική μοίρα. Η κομματική ιεραρχία είναι ο καθοδηγητής της τάξης και έχει την εμπιστοσύνη και τον σεβασμό της. Τα περιθώρια για άπώλεια του έλεγχου πάνω στο κόμμα είναι πολύ μεγαλύτερα.

Ο ΕΚΦΥΛΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Μέσα σε περιόδους ευημερίας και ταξικής ηρεμίας είναι δύσκολο για τις μάζες να κρίνουν με βεβαιότητα αν η πολιτική του κόμματος τους είναι ή σωστή. Η αστική τάξη είναι σε θέση να προσφέρει μια εύπολη ζωή στο κόμμα με αποτέλεσμα να δημιουργούνται οι αντικειμενικές συνθήκες για τον εκφυλισμό του κόμματος. Το καπιταλιστικό σύστημα αρχίζει να φαίνεται ανεκτό και ο στόχος του κοινωνικού μετασχηματισμού μεταβάλλεται σε μακρινό όραμα. Οι μάζες μπορούν να ανεχθούν για αρκετό καιρό μια τέτοια εκφυλισμένη ηγεσία. Χρειάζονται συνταρακτικά γεγονότα για να σπάσει η εμπιστοσύνη των εργατών στους ηγέτες τους. Τα πιο συνταρακτικά γεγονότα είναι οι πόλεμοι κι' οι επαναστάσεις. Τότε όμως είναι πολύ άργα για το στήσιμο νέας ηγεσίας. Το εργατικό κίνημα παραπαίει και χάνει τη μάχη.

Η ίδια η εργατική τάξη δεν είναι ένα ομοιόμορφο στρώμα. Αποτελείται από πολλά στρώματα που το καθένα έχει τις δικές του επί μέρους επιδιώξεις. Πολλές φορές αυτές οι επιδιώξεις είναι αλληλοσυγκρουόμενες. Όταν το κόμμα χάσει το σωστό προανατολισμό, όταν ένα στρώμα επιβάλει την κυριαρχία του και υποτάξει τον κοινό αγώνα στα στενά βραχυπρόθεσμα συμφέροντα του ίδιου του στρώματος τότε και πάλιν το κόμμα δεν μπορεί να προωθήσει τα συμφέροντα της τάξης.

ΔΙΑΣΠΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΝΕΑ ΚΟΜΜΑΤΑ

Σε τέτοιες περιπτώσεις παρατηρούνται φαινόμενα όπως οι διασπάσεις και ή δημιουργία άλλων εργατικών κομμάτων. Τέτοια φαινόμενα παρατηρούνται συνήθως μέσα σε καταστάσεις κρίσης σαν αποτέλεσμα

αδυναμίας μιας ηγεσίας να δώσει τη σωστή καθοδήγηση. Αυτό δεν σημαίνει πως το νέο κόμμα ακολουθεί τη σωστή γραμμή. Απλώς απορρίπτει μια λανθασμένη. Από εκεί και πέρα είναι πιθανό να ακολουθήσει μια άλλη γραμμή, και πάλι λανθασμένη.

Ένα κόμμα ποτέ δεν είναι απόλυτα σωστό. Για να μπορεί να χαρακτηριστεί σοβαρό κόμμα πρέπει να είναι μαζικό.

Να έχει δηλαδή την εμπιστοσύνη πλατειών στρωμάτων του λαού. Δεν μπορεί να έχει αυτή την εμπιστοσύνη αν το πρόγραμμα και ή δράση του βρίσκεται σε αντίθεση με την συνείδηση των μαζών. Αυτό δεν σημαίνει πως το πρόγραμμα ενός κόμματος πρέπει να προσαρμόζεται καιροσκοπικά με το έφημερο αίσθημα που επικρατεί μια δεδομένη στιγμή. Αυτό που χρειάζεται είναι να παίρνει τις επιδιώξεις του λαού και να τις σπρώχνει μπροστά, στη σωστή κατεύθυνση. Να εξηγεί υπομονετικά στις μάζες τις διαδικασίες και τα γεγονότα που εξελίσσονται, να δείχνει το δρόμο για την πραγματοποίηση των επιδιώξεών τους.

ΣΕΧΤΑΡΙΣΤΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ

Η δημιουργία ενός νέου κόμματος δεν είναι απλή υπόθεση. Μια διάσπαση ή μια εξαγγελία, δημιουργία νέου κόμματος στη μεγάλη πλειοψηφία των περιπτώσεων οδηγεί απλώς στη δημιουργία μιας μικρής ομάδας, αποκομμένης από την τάξη που φιλοδοξεί να εκπροσωπήσει. Κι' αν ακόμα υποθέσουμε πως μια τέτοια ομάδα προβάλλει σαν πρόγραμμα τις «σωστές» θέσεις δεν έχει δυνατότητες να αποτελέσει την ηγεσία μαζικού κινήματος.

Οι εργάτες μέσα από την ίδια την πείρα τους έχουν μάθει να είναι πάντα καχύποπτοι απέναντι σε αυτόδιωρισμένους «σοφούς» που τους συμβουλεύουν τι πρέπει να κάμουν.

Έτσι τέτοιες ομάδες παραμένουν αποκομμένες από τις μάζες και μέσα στην απομόνωσή τους χάνουν τους προσανατολισμούς τους.

Αυτές οι ομάδες είναι γνωστές στη Μαρξιστική φρασεολογία σαν σεχταριστικές — είναι δηλαδή εκπρόσωποι των εαυτών τους και μόνο, δεν αποτελούν μέρος του εργατικού κινήματος.

Η πιο σοβαρή μιά που προκαλείται από τους σεχταριστές είναι το ότι με τη συνήθως έξαλλη τακτική τους δίνουν την εύκαιρία στην αρχουσά τάξη να βρει δικαιολογία για να κτυπήσει το εργατικό κίνημα. Οι σεχταριστές μαζί με την λανθασμένη τακτική τους προβάλλουν πολλές φορές και σωστές θέσεις. Έτσι υπάρχουν

πάντα ο κίνδυνος μαζί με την απόρριψη και την χρεωκοπία των ιδίων να χρεωκοπήσουν στη συνείδηση των μαζών και πολλές αλήθειες. Γι' αυτό χρειάζεται προσοχή στον τρόπο που πρέπει να αντιμετωπιστούν αυτές οι ομάδες. Πρέπει να εξηγούνται με συγκεκριμένο τρόπο τα λάθη τους και όχι να απορρίπτονται στο σύνολό τους με μια μονοκοτυλιά ή με ασχετους χαρακτηρισμούς (Μαοϊκοί Τροτκιστές, Άριστριστες κλπ.).

Με το δεύτερο μέρος της ανάλυσής μας για το κόμμα τελειώνουμε

την παρουσίαση του θέματος στη γενική του μορφή. Όμως όσα έχουμε πει παίρνουν την δική τους συγκεκριμένη μορφή μέσα στο συγκεκριμένο χώρο που εκτυλισσονται. Στο τρίτο μέρος θα μελετήσουμε σε μια κόπως πιο συγκεκριμένη ανάλυση την εξέλιξη του κόμματος στις εξαρτημένες χώρες (όποιακές, μεταποικιακές). Η Κύπρος ανήκει σε αυτό τον χώρο.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΦΡΟΝΙΜΑ! ΕΤΣΙ;

Στον τόπο μας σήμερα είναι ευύποληπτο, γενικά τουλάχιστο, το να μιλάς ενάντια στον ιμπεριαλισμό. Δεν τρομάζει πια ή λέξη. Για την κατάντια μας φταίνε οι ιμπεριαλιστές. Αν όμως συνεχίσεις να πεις ότι ο ιμπεριαλισμός δεν κατεβαίνει από τον ούρανό, όπως οι πηγές του Φαραώ, αλλά είναι γέννημα ενός κοινωνικού συστήματος που λέγεται καπιταλισμός, τότε σταματάς να είσαι ευήποληπτος. Γίνεσαι, δηλαδή, κομμουνιστής. Οξύνεις τον ταξικό αγώνα. Διασπας την ενότητα. Δεν σε δέχονται στους καθώς πρέπει κύκλους.

Έτσι αν θέλεις νασαι ένας καθώς πρέπει νοικοκύρης μικροαστός, δικαιούσαι να επιτίθεσαι ενάντια στον ιμπεριαλισμό, αλλά πρόσεχε να μη συζητάς την προέλευσή του. Μπαίνεις σε επικίνδυνα πεδία και μπορείς να παρεξηγηθείς.

Να μιλάς φρόνιμα. Έτσι όπως είσαι φρόνιμος σε όλες σου τις εκδηλώσεις. Νοικοκύρης και φιλήσυχος στην ιδιωτική σου ζωή, λογικός και πρακτικός στις πολιτικές σου ιδέες. Δεν θέλεις να πουν πως δεν είσαι ευήποληπτος.

Να μιλάς για διεθνή συμπαράσταση αλλά πρόσεχε να μην προσδιορίζεις. Κι αν σε στριμώξουν καμιά φορά, πες πως εννοείς το Αμερικάνικο Κογκρέσο, τον Ρήγκαν, ή το πολύ τον Ζισκάρ Ντ' Εσταίν. Τώρα, αν ο Καραμανλής χτυπά με τις «αυρές» του τους εργάτες στην Αθήνα, θάταν καλά να το ξεχάσεις, ή ακόμα καλύτερα να ταχθείς υπέρ της σταθερότητας. Σαν βέβαια άνθρωπος που μελετάς τα πράγματα και ξέρεις να βρίσκεις τις αιτίες, μπορείς να αποδώσεις τα πάντα στους προβοκάτορες (προσοχή!) όμως, μη τους συνδέσεις με την αστυνομία).

Να ηγαίνεις, όταν δεν θορυέσαι τουλάχιστο, σε όλα τα φιλειρηνικά μαζικά συλλαλητήρια για να ακούς λόγους στις διάφορες επετείους. Ποτέ όμως σε διαδηλώσεις μαχητικές που σκοπό έχουν να απαιτούν...

Όσο για τις εκλογές, αυτές φαίνεται ότι θα γίνουν. Μπορείς εύκολα να διαλέξεις κανένα φιλειρηνικό, δημοκρατικό, αντιιμπεριαλιστικό κόμμα που να υποστηρίζει τη γραμμή Μακαρίου. Υπάρχουν πολλά κι έτσι δεν θα δυσκολευτείς. Άκόμα και το Ένισιο που έγινε Συναγερμός, είναι έτοιμο να σε ικανοποιήσει.

ΚΑΘΕ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΠΟΦΝΕ

Μετά την ιμπεριαλιστική επίδρομή στην Κύπρο με το πραξικόπημα και την εισβολή έγινε έπιτακτική και άμεση η ανάγκη της συνένωσης όλων των φοιτητικών παρατάξεων των Κυπρίων φοιτητικών που σπουδάζουν στις διάφορες χώρες του κόσμου.

Η χουντική περίοδος εκτός των άλλων προκάλεσε και αναταραχή στην πορεία του κυπριακού φοιτητικού κινήματος. Η ΟΕΦΕΚ που ήταν το δευτεροβάθμιο όργανο των Κυπρίων φοιτητών και

των Ανατολικών χωρών χωρίς καμιά σημασία στην αναλογική εκπροσώπηση. Δηλαδή έστω και αν παρευρίκονταν οι φοιτητές της Αθήνας, Θεσσαλονίκης και Αγίας που αντιπροσωπεύουν

Οι παρατάξεις αυτές εμφανίζονται συνήθως μόνο πριν τις εκλογές και πριν τα συνέδρια της ΠΟΦΝΕ, εξαπατώντας την γραμματεία της με μητρώα που κατασκευάζονται ειδικά γι' αυτό τον λόγο.

Στις εκλογές του Μαρτίου '76 στην ΕΦΕΚ Αθήνας ο «Αγώνας» πήρε κατά μέσο όρο 700 ψήφους και δήλωσε στην ΠΟΦΝΕ 750 μέλη, ή Προεδρευτική ΚΚΦΑ

κρατικού μηχανισμού, της Αστυνομίας, της Εθνοφυλακής και της Παιδείας από τους άμετανόητους πραξικοπηματίες πρέπει να γίνει άμεσα σαν απαραίτητη προϋπόθεση για την ενότητα.

Θεωρεί επίσης αναγκαίο να ληφθούν μέτρα για την άμυντική θωράκιση και καλεί την Κυβέρνηση να προχωρήσει άμεσα στην ταχεία εφαρμογή του έκτακτου προγράμματος οικονομικής αναζωογόνησης.

μίου στην Κύπρο, το οποίο θα λύση και πολλά από τα φοιτητικά προβλήματα.

Εξασφάλιση της αναγκαίας βοήθειας στους πρόσφυγες και δυσπραγούντες φοιτητές για να συνεχίσουν τις σπουδές τους.

Έλεγχο και διακρατικές συμφωνίες για την μετανάστευση επιστημόνων.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Ένα συνέδριο που θα μπορούσε να αποβεί μοχλός ανακίνησης φοιτητικών, εθνικοαπελευθερωτικών, κοινωνικών, αιτημάτων

μια που αμβλύνει και ευνοεί χίζει την κριτική του φοιτητικού κινήματος, προωθεί δεξιάς καταστάσεις η καλύπτει αντιδημοκρατικές εκπροσωπήσεις και διαδικασίες. Γι' αυτό πρέπει οι προεδρευτικές δυνάμεις που υπάρχουν μέσα στην ΠΟΦΝΕ με την λήξη του συνεδρίου να ξεκινήσουν τον αγώνα και τις διαδικασίες για μια ΠΟΦΝΕ που με σωστή τακτική και στρατηγική θα γίνει πλήρως πρόσφορη στον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα του λαού μας. Ο καιρός έπείγει.

Με τον χαιρετισμό του προς τους Τουρκοκυπρίους φοιτητές το συνέδριο στέλλει μήνυμα αισιοδοξίας και καλεί σε ενότητα για να αποτραπεί ή εφαρμογή των σχεδίων που είναι ξένα προς τη νεολαία και τον λαό της Κύπρου.

Για τα φοιτητικά προβλήματα το συνέδριο ενέκρινε ψήφισμα στο οποίο αποφασίστηκε την δξωση των προβλημάτων αυτών, ζητά από την Κυβέρνηση:

Θετική στάση στο θέμα της ίδρυσης Πανεπιστη-

συνέγινε όλες τις Κυπριακές φοιτητικές οργανώσεις έπεσε στα χέρια της χούντας και των Κυπρίων φασιστών γιατί είχε έδρα τις Αθήνες, όπου η χούντα διόριζε τις διοικήσεις των σωματείων. Έτσι κατά την διάρκεια της χούντας έγινε η ίδρυση της ΠΟΦΝΕ που συνέωνε διάφορους φοιτητικούς συλλόγους και είχε έδρα την Λευκωσία. Έτσι το Κυπριακό φοιτητικό κίνημα είχε δυο δευτεροβάθμια όργανα την ΟΕΦΕΚ με την Αθήνα και την ΠΟΦΝΕ με έδρα την Λευκωσία. Αν όμως η ΟΕΦΕΚ είναι στα χέρια των Κυπρίων φασιστών και η ΠΟΦΝΕ από την ίδρυσή της είχε τα τρωτά της.

Πρώτα απ' όλα η ύπαρξη νέων επιστημόνων έφερε μια σύγχυση γιατί άλλα είναι τα προβλήματα των φοιτητών και άλλα των νέων επιστημόνων.

Από την άλλη η ύπαρξη νέων επιστημόνων αμβλύνει την μαχητικότητα του φοιτητικού κινήματος γιατί η ύπαρξη ανθρώπων που έχουν μια μονιμότητα έμποδίζει την προώθηση των αγωνιστικών θέσεων του φοιτητικού κινήματος πέρα από κάθε εξάρτηση.

Ένα άλλο πρόβλημα στην ΠΟΦΝΕ ήταν η διάταξη στο καταστατικό που καθόριζε ότι για να ληφθεί απόφαση χρειάζονταν η παρουσία των ημίςυ σόν ένα των φοιτητικών παρατάξεων.

Έτσι κάθε απόφαση στην ΠΟΦΝΕ την καθόριζαν και την έλεγχαν με την απουσία ή παρουσία τους οι Κυπριακές φοιτητικές οργανώσεις

3.000 περίπου φοιτητές και απουσίαζαν ή αντιδρούσαν 7 φοιτητικές οργανώσεις των ανατολικών χωρών με σύνολο φοιτητών περίπου 1.000 άκυρωνόταν το συνέδριο. Κανένας σεβασμός στην αναλογική εκπροσώπηση και στην πλειοψηφία.

Στο Συνέδριο πήραν μέρος αντιπρόσωποι από 15 τοπικές φοιτητικές ενώσεις απ' όλα τα σπουδαστικά κέντρα όπου φοιτούν Κύπριοι φοιτητές.

Στο μεταξύ στην ΠΟΦΝΕ είχε ενταχθεί και το μαζικότερο σωματείο των Κυπρίων φοιτητών η Δημοκρατική Έγωση Κυπρίων Φοιτητών ΑΓΩΝΑ. Η αίτηση της για εισδοχή έγινε ομόφωνα δεκτή από διοικούσα επιτροπή καθώς και από το συνέδριο. Η Δ.Κ.Κ.Φ. Αγώνας είχε τις αντιρρήσεις της αναφορικά με την ΠΟΦΝΕ αλλά μετά από διαβεβαιώσεις ότι θα γινόταν αλλαγή στο καταστατικό προσχώρησε σ' αυτή για να βοηθήσει τις διαδικασίες για αλλαγή.

Από την αρχή του συνεδρίου ο ΑΓΩΝΑΣ υπέβαλλε ενστάσεις που απορρίφθηκαν όλες γι' αυτό αναγκάστηκε να αποχωρήσει από το συνέδριο. Δήλωσε όμως ότι θα εξακολουθήσει να παραμένει στην ΠΟΦΝΕ αγωνιζόμενος για καλύτερες διαδικασίες, δημοκρατική αντιπροσώπευση και γνήσια έκφραση του φοιτητικού κινήματος.

Ο «Αγώνας» είχε υποβάλει ένσταση για την εκπροσώπηση των παρατάξεων «Παλμός» της Αθήνας και «Αναγέννηση» της Θεσσαλονίκης για τους ακόλουθους λόγους.

180 ψήφους και δήλωσε 220 μέλη, και ο Παλμός 240 ψήφους και δήλωσε 750 μέλη!!! Από την πλευρά μας τουλάχιστο δεν θρίσκιμε καμιά λογική εξήγηση στην τεράστια διαφορά που φαίνεται μόνον στην ΔΕΚΦ Παλμός, ανέφερε η ανακοίνωση.

Για την αντιπροσωπευτικότητα της «Αναγέννησης» Θεσσαλονίκης αρκεί η διακήρυξη του εκπροσώπου της στο Συνέδριο της ΠΟΦΝΕ ότι «οι γενικές συνελεύσεις της παράταξής μας είναι προσωπικό μας θέμα και δεν αφορά κανένα αν γίνονται, που γίνονται πόσο παίρνουν μέρος σ' αυτές και ποιά αντιπροσωπευτικά σώματα εκλέγουν» — αν εκλέγουν βέβαια.

Ο «Αγώνας» πληροφόρησε με την ανακοίνωση τους φοιτητές ότι στο σχέδιο της ίδρυτικής διακήρυξης της Αναγέννησης περιλαμβάνονται και τα πιο κάτω που απαλείφθηκαν με επέμβαση ανωτέρων:

Μέλη της «Αναγέννησης» μπορούν να γίνουν όλοι οι Κύπριοι σπουδαστές της Θεσσαλονίκης εκτός από τους χουντικούς — κομμουνιστές. Αυτές τις καταστάσεις δυστυχώς κάλυψε η πλειοψηφία της ψηφοφορίας ενάντια στις ενστάσεις του ΑΓΩΝΑ μια πλειοψηφία που καθοδηγείτο από πολιτική σκοπιμότητα και ανάγκασε το μαζικότερο σωματείο των Κυπρίων φοιτητών να αποχωρήσει από το συνέδριο.

Το Συνέδριο της ΠΟΦΝΕ συνέχισε τις εργασίες του και πήρε τις εξής θέσεις: Θεωρεί ότι η καθάρση του

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΓΑΛΛΙΑΣ

Έδω και δυο χρόνια, στις 15 Ιουλίου 1974, ο ιμπεριαλισμός επιτίθεται ανοιχτά στην Κύπρο και ανατρέπει, με το φασιστικό πραξικόπημα την νόμιμη Κυβέρνηση του νησιού. Αυτό το φασιστικό πραξικόπημα εκτελέστηκε από τους φασίστες στρατιωτικούς της Αθήνας. Πέντε μέρες αργότερα, μπροστά στην αντίσταση του Κυπριακού λαού, η ίδια ιμπεριαλιστική πολιτική ενθαρρύνει την πολιτικοστρατιωτική κλίκα της Αγκυρας να εισβάλει στην Κύπρο.

Από τότε, η αντίσταση του Κυπριακού λαού για ανεξαρτησία και εθνική απελευθέρωση συνεχίζεται.

Το Κυπριακό πρόβλημα είναι υπόθεση των Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων. Μόνος ο Κυπριακός λαός μπορεί να το λύσει, μακριά απ' τις συνωμοσίες και τα παζαρέματα των ιμπεριαλιστών.

Ζητούμε την άμεση αποχώρηση του Τουρκικού στρατού κατοχής και όλων των ξένων στρατευμάτων, όπως και την εκκένωση των βάσεων και στρατιωτικών εγκαταστάσεων.

Ο Κυπριακός λαός διεξάγει κοινό αγώνα ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τα τοπικά του όργανα.

Όχι στο παιχνίδι του ιμπεριαλισμού σ' αυτή την στρατηγική περιοχή του κόσμου.

Η Μεσόγειος ανήκει στους λαούς της Μεσογείου. Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι μπορούν να ζήσουν ειρηνικά όπως έζησαν επί αιώνες, προτού ο ιμπεριαλισμός τους διχάσει για να επιβληθεί καλλίτερα. Είναι γι' αυτό που λέμε ΟΧΙ στη διχοτόμηση και σε κάθε λύση που στηρίζεται σ' ένα διαχωρισμό μεταξύ Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων και που στην πραγματικότητα οδηγεί στην διχοτόμηση. Καταγγέλλουμε επίσης τον έποικισμό της κατεχόμενης περιοχής, που έχει αναληφθεί απ' την Τουρκία, την στιγμή που χιλιάδες Κύπριοι πρόσφυγες ζουν μέσα σε αντίσκηνα, κάτω απ' τις χειρότερες συνθήκες.

Ναι στα ψήφισματα του Συμβουλίου Ασφαλείας του Ο. Η.Ε. Ναι σε μια Κύπρο ενιαία, ανεξάρτητη, αδέσμευτη, χωρίς «έγγυητές» ή «προστάτες».

Ναι στη λύση του Κυπριακού απ' τους ίδιους τους Κυπρίους.

Ζήτω ο αγώνας των λαών Ελλάδος, Τουρκίας, Κύπρου, ενάντια στον φασισμό και τον ιμπεριαλισμό. Ζήτω η αδελφική φιλία των λαών όλου του κόσμου.

ΕΝΩΣΗ ΤΟΥΡΚΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΓΑΛΛΙΑΣ
ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΥΠΡΙΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΓΑΛΛΙΑΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ
ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΗ
ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΠΑΡΙΣΙΟΥ

Με άφορμή μιὰ όμιλία του ύπουργού έμπορίου

ΤΟ ΞΕΝΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ ΟΙ ΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Στό συνέδριο τών άποδήμων που έγινε στη Λευκωσία περί τó τέλος του περασμένου μήνα, ό ύπουργός έμπορίου και βιομηχανίας τής Δημοκρατίας εξήγησε στους συνέδρους μερικές πτυχές τής οικονομικής πολιτικής τής κυβερνήσεως. Όλόκληρη ή προσπάθειά του στρεφόταν προς τó νά πείσει τó Ξένο κεφάλαιο, ότi στην Κύπρο έχει κάθε δυνατότητα νά κάνει κέρδη, νά εκμεταλλεύεται τόν τόπο και τόν κόσμο, χωρίς περιορισμούς και χωρίς φόβο.

Συγκεκριμένα ό ύπουργός έμπορίου είπε μεταξύ άλλων τά ακόλουθα: «Η Κύπρος προσφέρεται περισσότερο από άλλες χώρες για επενδύσεις από τó εξωτερικό. Διαθέτει μιὰ δυναμική τάξη επιχειρηματιών, ένα ανεπτυγμένο τραπεζικό σύστημα, ψηλό επίπεδο εκπαίδευσης και εργατικό δυναμικό που προσαρμόζεται εύκολα.

Έξ άλλου, πρόσθεσε τά ήμερομίσθια στην Κύπρο είναι σε σημερινό βαθμό άπó τó έκείνη της Δυτικής Ευρώπης και τών ΗΠΑ».

«Ας εξετάσουμε, αρχικά, τή σημασία τών δυο πύλων παραγράφων. Ό κ. ύπουργός προσπαθεί νά πείσει τούς ξένους κεφαλαιοκράτες νά κάνουν επενδύσεις στην Κύπρο, λέγοντάς ότi έχουμε εργατικό δυναμικό εκπαιδευμένο και ύψηλό βαθμό παραγωγικότητας, που σημαίνει στην πράξη πώς όι εργάτες μας είναι παραγωγι-

κοί. Παρ' όλα αυτά τά ήμερομίσθιά τους είναι πολύ πιο χαμηλά από εκείνα τών χωρών τής δυτ. Ευρώπης και ΗΠΑ, έτσι που ή εκετάλλευση και τά κέρδη μπορούν νά είναι ψηλότερα. Καλείται, δηλαδή, τó ιμπεριαλιστικό κεφάλαιο νά έλθει στην Κύπρο γιατί όι εργάτες μας είναι πιο «βολικοί» από τούς εργάτες τών μητροπόλεων.

Στή συνέχεια ό κ. Κολοκασίδης είπε τά ακόλουθα: «Η Κύπρος, λόγω τής πολιτικής της νά μη παρεμβαίνει στις επιχειρήσεις, είτε είναι ντόπιες, είτε ξένες, δέν θεώρησε άναγκαίο τόν καθορισμό πολιτικής και διαδικασιών με τή θέσπιση ειδικής νομοθεσίας. Έκτός από τήν έγκριση που παρέχεται θάσει τού νόμου περί συναλλάγματος, δέν υπάρχουν άυστηροί κανόνες ή άλλα κριτήρια που νά διέπουν τήν ίδρυση βιομηχανιών από ξένους... Στίς έγκρινομένους έ-

πενδύσεις παραχωρείται έγύθησή για τήν ελεύθερη μεταβίβαση κερδών, τόκων και μερισμάτων και τόν επαναπατρισμό κεφαλαίων (περιλαμβανομένων των ύπερτιμησιών)... Σε μιὰ περίπτωση άπó τής άνεξαρτησίας, ή κρατικοποίηση ύπήρξε μέρος τής κυβερνητικής πολιτικής τής Κυβερνήσεως στόν τομέα αυτό είναι φιλελεύθερη και πολιτική μη έπεμβάσεως στη σφαίρα τού ιδιωτικού τομέα».

Με λίγα λόγια, ή κυβερνητική πολιτική δέν θάζει κανένα περιορισμό στα κέρδη τού ξένου κεφαλαίου. Κι' ούτε ύπάρχει κανένας φόβος για κρατικοποιήσεις, γιατί ή κυβέρνηση δέν έχει καν σκεφθεί νά παρέμβει στόν ιδιωτικό τομέα.

Όλα όσα είπε ό ύπουργός Έμπορίου είναι άπαράδεχτα. Σήμερα διεξάγεται ένας αντίιμπεριαλιστικός άγώνας και δέν είναι δυνατό νά ένθαρρύνουμε και νά έξαρτούμε, ταυτόχρονα, τούς έαυτούς μας από τó ληστρικό ι-

μπεριαλιστικό κεφάλαιο, που μοναδικός του σκοπός, είναι ή άπομύζηση τού κυπριακού πλούτου.

Είναι επίσης άπαράδεχτο νά διαφημίζει ή κυβέρνηση πώς τά ήμερομίσθια στην Κύπρο είναι χαμηλά και νά καλεί τούς ξένους νά συνεχμεταλλεύονται τούς εργάτες μας, ενώ όι μισθοί μειώθηκαν στο όνομα τής άνάκαμψης τής οικονομίας και τού έθνικοαπελευθερωτικού άγώνα. Πιστεύει άραγε ό ύπουργός ότi τά ξένα μονοπωλιακά συγκροτήματα, με τó γνωστό τούς ρόλο σε τόσες άλλες χώρες, θά μäs βοηθήσουν στη διεξαγωγή τού άγώνα ενάντια στόν ιμπεριαλισμό;

Έρχόμαστε τώρα στο θέμα τών κρατικοποιήσεων. Όλοι άναγνωρίζουν ότi χρειάζεται στρατεύση τών οικονομικών πόρων, ενώ ταυτόχρονα παρατηρείται σκανδαλώδης έξαγωγή συναλλάγματος, σπατάλες σε άγαθά πολυτελείας από τά πλούσια στρώματα, χτυπητή αντίθεση άνάμεσα στόν κόσμο τού πλούτου και τόν κόσμο τής πτώχειας. Α-

πό τήν άλλη παρατηρείται άπροθυμία τού κεφαλαίου νά προβεί σε επενδύσεις με μακροπρόθεσμα όφελήματα. Γι' αυτούς τούς λόγους τó κράτος θά πρέπει ν' άντιμετωπίσει τολμηρά τήν κατάσταση, νά κρατικοποιήσει τίς εταιρείες που άπολύουν προσωπικό γιατί είναι δθθεν πληγείσες, καθώς επίσης και τούς αναγκαίους τομείς τής οικονομίας. Θά πρέπει, επίσης τó ίδιο τó κράτος νά κάμει άλλες κρατικές επιχειρήσεις, στη διοίκηση τών όποιων νά συμμετέχουν όι εργαζόμενοι. Όσο για τó ιμπεριαλιστικό Ξένο κεφάλαιο δέν μäs χρειάζεται.

ΟΙ ΕΝΔΟΚΥΠΡΙΑΚΕΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ ΚΑΙ Ο ΔΥΤΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ

ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΑΣ

δέν ύπάρξουν όι σωστές προϋποθέσεις όι συνομιλίες κινδυνεύουν νά έμπλακούν μέσα στα ΝΑΤΟϊκά γρανάξια και νά γίνουν μπουμεραγκ ενάντια στην ύπόθεση τού Κυπριακού Λαού.

Η Σ.Ν. ΕΔΕΝ καθορίζοντας τή θέση της άπέναντι στις ενδοκυπριακές συνομιλίες, στο 1ο Παγκύπριο Συνέδριο τής όργάνωσης που έγινε τόν περασμένο Γενάρη τόνισε:

«Η κατοχή συνεχίζεται, ή Κύπρος είναι άμυντικά άδύνατη, ή κλίμα τού Ντενκτάς δηλώνει σχεδόν καθαρά πώς δέν έχει καμμιὰ πρόθεση νά συνομιλήσει ούσιαστικά.

Από τήν άλλη ή Κύπρος αντιπροσωπεύεται στις συνομιλίες από τήν δεξιά πράγμα που τονίζει για άλλη μιὰ φορά τή μορφή τού Κυπριακού κράτους. Ό λαός έξακολουθεί νά παραμένει άμέτοχος στη διαδικασία που φιλοδοξεί νά κρίνει τή μοίρα

του. Ό κίνδυνος για ένα νέο βήμα προς τά πίσω ύπάρχει. Τό μόνο έμπόδιο για κάτι τέτοιο είναι ό ίδιος ό λαός.

Η Σ.Ν. ΕΔΕΝ πιστεύει πώς σε καμμιὰ περίπτωση όι συνομιλίες δέν μπορούν νά άποφέρουν ότιδήποτε θετικό άν δέν δημιουργηθούν ύρισμένες άπαραίτητες προϋποθέσεις. Τέτοιες προϋποθέσεις είναι:

1. Η σωστή αντιπροσώπευση στις συνομιλίες. Πλήρης έφαρμογή τών δημοκρατικών διαδικασιών. Σάν πρώτο βήμα άμεση διεξαγωγή βουλευτικών εκλογών.
2. Πλήρης ενημέρωση τού λαού για τήν πορεία τών συνομιλιών. Σε καμμιὰ περίπτωση δέν πρέπει ό λαός νά άγνοεί τίς προθέσεις τών αντιπροσώπων του.
3. Οι συνομιλίες δέν πρέπει νά μεταβάλλονται σε βήμα Τουρκικού έκείασμού Αυτό μπορεί ν' άποδειχθεί μόνο με τήν όργάνωση τής άμυνας τής Κύπρου και τών σχεδιασμό

τής οικονομίας με βάση τίς έπιταγές σοσιαλιστικής επανάστασης.

4. Η άμυνα τής Κύπρου δέν μπορεί νά ναι αποτελεσματική παρά μόνο άν αξιοποιηθεί ό λαός στα πλαίσια μιās πολιτοφυλακής με δημοκρατικό έλεγχο.

5. Η οικονομία πρέπει νά τεθεί (σε βάση έπαρκους άνάγκης, Κρατικοποίηση τών βασικών τομέων τής οικονομίας (Τράπεζες, έξαγωγικό - είσαγωγικό έμπόριο, πετρελαιοειδή) Δημιουργία κρατικών βιομηχανιών. Δάνεια σε άγροτικούς συνεταιρισμούς. Μόνο έτσι μπορεί νά πολεμηθεί ή άνεργία και νά στηριχθεί οικονομικά ό άγώνας.

Η Σ.Ν. ΕΔΕΝ καλεί τήν Κυπριακή νεολαία ν' άγωνιστεί για τήν ύλοποίηση τών πύλων και νά ναι έτοιμη για άντιμετώπιση τής Νατοϊκής συνωμοσίας που έξυφάνεται σε βάρος τού Κυπριακού λαού».

αγοραζετε τη σοσιαλιστική έκφραση

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Έσωτερικό 24 φύλλα 1500 μίλες
Έξωτερικό 24 φύλλα 2000 μίλες
Τιμή φύλλου 50 μίλες.

Οι έπιταγές στο λογαριασμό 1762 Λαϊκή Τράπεζα Κύπρου Λευκωσία.

Η Σοσιαλιστική "Εκφραση θά διατείθεται στα Γραφεία τής Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία